

РЕШЕНИЕ

№ 4024

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10808** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба Вх. № 43085/28.11.2022г. по описа на АССГ, на Р. В. Я., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, чрез процесуален представител адв. А. Р., срещу Заповед № 4581з-2281/07.11.2022г. на Ректора на Академията на Министерство на вътрешните работи /МВР/, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, на осн. чл. 204, т.3, чл.197, ал.1 т. 3, чл.194, т.1 от ЗМВР, поради неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР, чл. 200, ал.1, т.9 от ЗМВР.

В жалбата са развити доводи за съществени нарушения на административно производствените правила и материална незаконосъобразност на оспорения акт, както и необоснованост и немотивираност на същия- чл. 146, т. 3 и т.4 от АПК. Жалбоподателят счита, че е нарушен принципът на съразмерност при издаването на административния акт по чл. 6 от АПК, принципът на законност по чл. 4 и принципът на истинност по чл. 7, както и императивните правила на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Счита, че изложената фактическа обстановка в процесната заповед не е основана на правилна и обективна оценка на всички доказателства и е в противоречие с обективната истина. Иска се от съда да отмени изцяло оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Р. и поддържа жалбата на заявените основания. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Ректор на Академията на МВР, се представлява от юрк. И., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и иска същата да се остави без уважение. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приетата административна преписка, че със Заповед №8121-9030 от 22.07.2021г. на министъра на вътрешните работи жалбоподателят е бил временно назначен за срок от една година на ръководната длъжност „ректор“ при Академията на МВР, със специфично наименование „Старши комисар“. Към този момент жалбоподателят е заемал академичната длъжност „доцент“ и е бил назначен на длъжността държавен инспектор в катедра „Противодействие на тежката и транснационалната организирана престъпност“ към факултет „Полиция“.

С предложение с рег. № 4581р-15289/02.11.2021г. ръководителя на катедра ПТТОП е отправил предложение към председателя на Факултетния съвет да се обсъди откриване на конкурс за заемане на академична длъжност „професор“ в катедра ПТТОП във факултет „Полиция“ на Академия на МВР. С решение по протокол №9 от 29.10.2021г. К. съвет на катедра „Противодействие на тежката и транснационалната организирана престъпност“ е прието, че за нуждите на катедрата, предвид свободния щат и увеличената натовареност на преподавателите, е необходимо да се открие конкурс за заемане на академичната длъжност „професор“ по професионално направление 9.1. Национална сигурност, по учебните дисциплини „Оперативно-издирвателна дейност за противодействие на икономическата престъпност“, „Противодействие на организираната престъпност“ и „Европейско полицейско сътрудничество“. Откриването на конкурса е потвърдено и от Академичния съвет на АМВР с решение по Протокол №6 от 02.12.2021г.

Въз основа на решението на Академичния съвет е издадена Заповед №4581з-55 от 24.01.2022г. на ректора на АМВР (тогава жалбоподателят), с която е обявен конкурсът, а в последствие конкурсът е обявен и в Държавен вестник, бр.8 от 28.01.2022г.

Жалбоподателят е единственият кандидат за заемане на длъжността, подал документи за участие в конкурса.

С Решение по Протокол №1 от 04.02.2022г. К. съвет (КС) е предложил следния състав на научно жури за конкурса: 1) Вътрешни членове – проф.Й. П. от катедра „Противодействие на тежката и транснационалната престъпност“, проф.С. Ф. от катедра „Сигурност и граничен контрол“, проф.В. И. от катедра „Сигурност и граничен контрол“, проф.Л. Т. – напуснал АМВР; резервен член – доц.Р. Р. от катедра „Противодействие на тежката и транснационалната престъпност“; 2) Външни членове – проф.Л. В., проф.М. Н., проф.С. М.; резервен член - проф.С. С..

Видно от Протокол № 4 с рег. № 4581р-5004/25.03.2022 г. на 25.03.2022 г. е проведен ФС с единствена точка от дневния ред, а именно „Утвърждаване на научно жури по обявен конкурс за заемане на академична длъжност „професор, висше училище“ в

катедра ПТТОП на заседанието на ФС в присъствието на 16 души, като в същия протокол е посочено, че списъчният състав на ФС е 23 души и е налице необходимия кворум съгласно чл. 36а от ЗВО и факултетният съвет може да взема решения. Взето е решение да се предложи на ректора да издаде заповед за утвърждаване на научното жури по обявения конкурс за заемане на академичната длъжност „професор, висше училище“ в катедра ПТТОП. Въз основа на решението на ФС заместник-ректорът на АМВР доц. М. Й. е издал Заповед №4581з-405 от 28.03.2022г., с която е определил научно жури за конкурса в състава, предложен от КС и утвърден от ФС.

На следващия ден, 29.03.2022г., със Заповед №8121К-3061 министърът на вътрешните работи е прекратил временното назначение на жалбоподателя на длъжността ректор на АМВР.

Със заповед № 4581з-1128/12.07.2022г., издадена от ректора на Академията на МВР доц. д-р И. В. е заповядано да се извърши проверка за изясняване на постъпилите данни, че държавният инспектор Р. Я. на длъжност „доцент“ в катедра „Противодействие на тежката и транснационална организирана престъпност“ на факултет „Полиция“, на 24.01.2022 г. в качеството си на ВПД ректор на Академията на МВР е издал заповед № 4581з-55/24.01.2022 г. за обявяване на конкурс за заемане на академичната длъжност „професор“ във факултет „Полиция“ при Академията на МВР, катедра „Противодействие на тежката и транснационална организирана престъпност“, от която заповед е бил заинтересован и, с която е нарушил разпоредбата на чл. 154, ал. 2 от ЗМВР.

Във връзка с извършваната проверка на 14.07.2022 г. на жалбоподателя е връчена покана за даване на писмени сведения с рег. № 4581р-11074/14.07.2022г., по която той направил искане за получаване на необходими документи описани в писмо с номер УРИ 4581р-11249/15.07.2022 г., за да отговори на поставените в поканата въпроси. С писмо рег. № 4581р-11422/20.07.2022 г. на началник на сектор „Секретариат“ и с писмо рег. № 4581р-11933/27.07.2022 г. от декана на факултет „Полиция“ искането му е удовлетворено и са му предоставени изисканите документи.

Същия е упражнил правото си да даде допълнителни обяснения или възражения, като на 19.10.2022 г. е депозирал писмено възражение с рег. № 4581р-17415/19.10.2022г., с което оспорва констатациите и изводите на комисията по извършената проверка, намира за неоснователно налагането на наказанията.

Въз основа на констатациите по извършената проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, разпоредена със заповед № 4581з-1128/12.07.2022 г. и изготвена справка с № 4581р-12337/04.08.2022 г. и материалите от извършена проверка, писмените доказателства, събрани в хода на проверката и Възражение с рег. № 4581р-17415/19.10.2022 г., административно-наказващия орган- Р. на Академията на МВР, е приел за установено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.2, т.1 от ЗМВР, представляващо „неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР“, съставомерно по чл. 200, ал.1, т.9 от ЗМВР, изразяващо се в неизпълнение на задълженията по чл. 154, ал. 2 от ЗМВР, за което се предвижда наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до една година.

Нарушението се изразява в това, че доц. д-р Р. Я. в резултат на взетото решение за обявяване на конкурс за заемане на академична длъжност „професор“ в Академията на МВР, жалбоподателят е предприел и действия за участие в обявения конкурс. Прието е, че с подписването на заповед с рег. № 4581з-55/24.01.2022г. жалбоподателят е целял откриването на конкурсна процедура за заемане на

академична длъжност „професор“, по която конкурсна процедура в последствие да участва, както е и направил, което обстоятелство обосновава заинтересованост на служителя по смисъла на чл. 154, ал. 2 от ЗМВР.

Наказващият орган е приел, че следва да се наложи наказание „порицание“ за извършеното от държавен инспектор, доц. д-р Р. Я. дисциплинарно нарушение, като е определил, въз основа на анализа на фактите и приложимия закон, че следва да се наложи за срок от 6 (шест) месеца.

Оспорената Заповед рег. № 4581з-2281/07.11.2022г. на ректора на Академията на Министерството на вътрешните работи, с която на държавен инспектор, доц. д-р Р. Я. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, е издадена на основание чл. 204, т. 3, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР „неизпълнение разпоредбите на ЗМВР“, чл. 200, ал. 1, т. 9 от ЗМВР, „неизпълнение на задълженията по чл. 154, ал. 2“. Същата е редовно връчена лично срещу подпис на държавния служител на 07.11.2022г.

По делото са приети писмените документи съдържащи се в административната преписка, както и други такива относими към случая. Разпитан в качеството на свидетел е С. Г. С., който е бил декан във факултет „Полиция“ в Академията на МВР и познава жалбоподателят от много години. Твърди, че е присъствал във факултетен съвет в качеството си на председател, а в катедрен съвет не е присъствал. Запознат е с процесния случай и заявява, че на 18.11.2021г. на проведения факултетен съвет Р. Я. не е присъствал. Показанията на същия свидетел са последователни, логически непротиворечиви и дадени от лице, което не се установява да е пристрастно или заинтересовано от изхода на настоящото производство, поради което и съдът ги кредитира.

При така установените факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл.146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваната заповед е постановена от компетентния орган - ръководител на структура, какъвто е ректорът на Академията на МВР, който съгласно чл. 204, т. 3 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) налага наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3, сред които е и наказанието „порицание“ за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности. Същата е издадена в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з. и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР писмена форма.

Дисциплинарно-наказващият орган е спазил срока съгласно разпоредбата на чл. 195, ал 1 от ЗМВР, а именно, че дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Процесната заповед е издадена на 07.11.2022г., редовно връчена на Я. на същата дата. Същевременно проверката разпоредена по чл. 205, ал.2 от ЗМВР, приключва с изготвянето на писмената справка № 4581р-12337/04.08.2022г. и едва след този момент, нарушението се счита за установено по реда на чл. 206 от ЗМВР.

В съответствие с изискванията на чл.206, ал.1 от ЗМВР дисциплинарнонаказващият орган е дал възможност на привлечения към дисциплинарна отговорност служител да изложи обяснения като му е изпратил нарочна покана. В определения срок не са постъпили обяснения и възражения. С оглед на горното, настоящият състав счита, че са спазени правилата за провеждане на дисциплинарното производство.

Относно наличието на съществено нарушение на административнопроизводствените правила и приложението на материалния закон, съдът намира следното:

Дисциплинарните нарушения са дефинирани в чл. 194, ал. 2 от ЗМВР, като за проявлението на предвидената дисциплинарна отговорност е необходимо виновно извършване на правонарушение, което не съответства на дължимото по закон поведение на държавен служител от МВР. Административният орган следва да докаже, че служителят виновно/умишлено или по непредпазливост в двете и форми – небрежност и самонадеяност/ е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. Вината е субективното отношение на дееца към деянието, с което се осъществява дисциплинарното нарушение. Тя може да бъде под формата на умисъл - пряк или евентуален, или под формата на непредпазливост - небрежност или самонадеяност. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно несъответства на правно дължимото поведение на служителя, каквото в случая от доказателствата по делото не е налице. В случая е прието е, че жалбоподателят в нарушение на чл.154, ал.2 от ЗМВР в качеството му на ректор на Академията на МВР е участвал във вземането на решение за обявяване на конкурс за заемане на академична длъжност „професор“ в катедра „Противодействие на тежката и транснационалната организирана престъпност (ПТТОП) във факултет „Полиция“ на АМВР, като е издал Заповед рег. № 4581з-55/24.01.2022 г. за откриване на конкурсната процедура и в следствие с подаване на заявление рег. № 4581з-5011/25.03.2022 г. за участие в конкурсната процедура от Р. Я. е извършено дисциплинарно нарушение на чл. 154, ал.2 ЗМВР.

Съдът намира, че изложената фактическа обстановка се разминава с правните изводи на наказващия орган. Действително от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят, изпълняващ длъжността ректор на АМВР, е издал Заповед № 4581з-55/24.01.2022 г. за обявяване на конкурса за заемане на академичната длъжност „професор“ в катедра ПТТОП на факултет „Полиция“, но това действие не съставлява нарушение на чл.154, ал.2 ЗМВР, понеже конкурсът е обявен в обществен и държавен интерес, какъвто към датата на издаване на заповедта е налице. Противно на посоченото в заповедта жалбоподателят не е присъствал на факултетните съвети, проведени на 18.11.2021г. и на 25.03.2022г., но които се е гласувало относно предложението за откриване на конкурса за академичната длъжност и утвърждаване на жури по обявения конкурс за заемане на академичната длъжност „Професор“ в катедра ПТТОП. Изложеното се потвърждава от представените писмени доказателства и от изслушаният в о.с.з. свидетел С. С..

В тази връзка съдът намира, че наказващият орган не е оценил в съвкупност цялата процедура по така обявения конкурс, включваща обективната необходимост за неговото обявяване, така и подаването на заявление за участие на жалбоподателя Р. Я.. По съществуващото си подаването на заявление за участие в конкурс, което при никакви обстоятелства не е противозаконно, нито неетично, а съставлява право на

служителя, което не следва да бъде ограничавано. Същото не поражда основателни съмнения за безпристрастност. Действията не могат да се квалифицират като незаконни, като такива в нарушение на чл.194, ал.2, т.1 и чл.200, ал.1, т.9 от ЗМВР.

Настоящият съдебен състав намира също така, че при издаването на оспорената заповед не са спазени и изискванията на чл.206, ал.2 от ЗМВР. Посочено е общо в заповедта, че са взети предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата при които е извършено и цялостното поведение на държавния служител, но липсва обосновка за формата на вината, както и обосновка по всяко едно от изброените обстоятелства. Липсват изводи за това как е определен видът и размерът на наказанието, съобразено с конкретно извършено нарушение, настъпилите от него вредни последици, изложение на обстоятелствата, при които е извършено, както и оценка на цялостното поведение на служителя до момента, като такива доказателства не са събирани. Така установеното представлява съществено процесуално нарушение при издаване на оспорената заповед, довело до нарушаване на правото на защита на наказаното лице в дисциплинарното производство и е достатъчно основание за отмяна на оспорената заповед.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, като постановен при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при неправилно приложение на материалния закон, при което следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора, в полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, претендирани в размер на 510 лева по договор за правна защита и държавна такса за производството.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. В. Я., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, Заповед № 4581з-2281/07.11.2022г. година на Ректор на Академията на МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи чрез Академията на Министерство на вътрешните работи /МВР/, да заплати на Р. В. Я., ЕГН [ЕГН], деловодни разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: